

Poticanje razvoja govora uz Baby signs

Anamarija Cimaš, odgajateljica
Dječji vrtić Lojtrica, Velika Gorica

Razvoj govora, jezika i komunikacije izuzetno je složen proces koji započinje od trenutka rođenja. Neki znanstvenici tvrde da ovaj proces započinje još u majčinoj utrobi.

Razvoj govora, a s njim i sposobnost komunikacije, ima veliko značenje za psihičko sazrijevanje djeteta. Govor pridonosi razvoju djeteta kao socijalnog, emocionalnog i intelektualnog bića. Razvojem govora sve jasnije se izražavaju dječje emocije i njegov intelektualni napredak. Komunikacija predstavlja složen i trajan proces koji pored verbalnih ima i mnogo neverbalnih komponenti koje spadaju u područje ekspresije (grimase, mimika, plać, uzdisanje), a koje su značajne za analizu komunikacije kod djece predškolske dobi. Govor je u izravnoj vezi s akcijom i dijete spoznaje svijet oko sebe djelujući na njega.

Razvoj govora djeteta u 3. i 4. godini

Očekuje se da dijete uredne razvojne dobi između treće i četvrte godine života može:

- izreći svoje ime i prezime
- služiti se rečenicama od četiri riječi
- u govoru upotrebljavati perfekt i futur
- postavljati pitanja koristeći upitne zamjenice (zašto, kada, što, tko).

Pojam zakašnjelog govorno-jezičnog razvoja odnosi se na djecu u dobi od dvije do četiri godine, koja su urednog motoričkog i spoznajnog razvoja, a koja pokazuju neke od navedenih

teškoća:

- kasno progovaranje
- spor i nedostatan prirast broja riječi
- teškoće u razumijevanju verbalne poruke
- teškoće u razumijevanju pitanja.

Kod djeteta zakašnjelog govorno-jezičnog razvoja najčešće dolazi do povlačenja i nesudjelovanja u igri s vršnjacima, posebno u simboličkim igramu koje zahtijevaju verbalnu interakciju. Dijete ne pokazuje interes za slušanje priča, pjevanje pjesmica bez i uz pratnju instrumenata, scenske igre. Nesigurno je u sebe i svoje mogućnosti, što uzrokuje tugu i osjećaj nepripadnosti skupini unutar odgojno-obrazovnog konteksta. Takvo dijete treba svakodnevno ohrabrvati, verbalno mu se obraćati na razumljiv način, koristeći jednostavan rječnik.

Što je Baby signs?

Baby signs je niz jednostavnih gesta koje bebe i mala djeca mogu koristiti kako bi komunicirali o stvarima koje još ne znaju izreći (Acredolo, L. 2006.). To je vrlo jednostavan način poticanja komunikacije i dijeljenja unutarnjeg svijeta između roditelja i beba prije nego što progovore (Stern, prema Acredolo i Goodwyn, 2010.). Doktorice Acredolo i Goodwyn na kalifornijskom sveučilištu otkrile su kako pomoći de-

cim i roditeljima da komuniciraju znakovima kad svoje misli i želje ne mogu izraziti riječima. Dvadeset godina su provodile istraživanje o korištenju znakovnog govora s bebama urednog razvoja. Došle su do zaključka da znakovni jezik pomaže razvoju govora i inteligencije kod djece. Korištenjem znakova poboljšavaju se neurološke veze, jer slika koju dijete vidi i znak za istu ojačavaju veze u mozgu između predmeta koje vidi i riječi koje govorimo.

Razvoj govora pomoću Baby signs programa

U skupinu nam je početkom pedagoške godine došao trogodišnji dječak koji nije govorio. Dječak je razumio govor odraslih i vršnjaka i reagirao na njega, ali svoje želje i potrebe nije mogao verbalno izraziti. Gestikulacija mu je bila slabo razvijena u smislu da bi odgajateljici samo rukom pokazao smjer u kojem se nalazi ono što želi. Potrebu za tekućinom izražavao je na način da pokaže čašu ili je uzme i doneće do odgajateljice, kod fizioloških potreba samostalno bi odlazio u toalet, a ako bi mu trebala pomoći kod skidanja ili oblaženja samo bi stao pored odgajateljice. Teško izgovarajući, rijetko bi koristio riječi 'da' i 'ne' u komunikaciji. Zabrinutost roditelja te nemogućnost

djetetove komunikacije s odgajateljima i vršnjacima, ponukali su nas na traženje rješenja. Nemogućnost verbalne komunikacije utjecala je na djetetov emocionalni i socijalni razvoj. Bilo je žalosno, nesigurno i nesretno. Djeca u skupini su ga prihvatile, ali ne kao vršnjaka i nekog njima ravnog, već kao 'malog' i nekog kome treba stalna pomoć u svemu. Kod njih je to bilo pozitivno zbog razvoja empatije i potrebe za pomoći slabijima i manjima, ali kod djeteta je izazivalo frustraciju, nedovoljstvo, gubitak identiteta. Vrtić je u suradnji s *Baby signs centrom* organizirao edukaciju za odgajatelje na kojoj sam sudjelovala. Nakon dogovora s kolegicom odgajateljicom, savjetovanja sa sustručnjacima i individualnog razgovora s roditeljima, krenuli smo s primjenom Baby signs programa u svakodnevnom radu. Isprva je to bio individualni rad s djetetom pomoći slikovnog materijala. Izradila sam fotografije životinja, koje sam pokazivala dječaku pritom pokazujući znak i izgovarajući ime životinje. Počeli smo s pet fotografija, odnosno pet znakova odjednom. Dječak je prepoznavao životinje i kako bih istodobno izgovarala i pokazivala znak za određenu životinju, on bi ih prstom pokazivao na fotografijama. Kod mačke glasao se s 'mi', kod psa s 'va', a na fotografiju lava je proizvodio zvuk režanja. Poslije nekoliko uzastopnih ponavljanja dječak je pokazivao znakove životinja, pa sam postupno povećavala broj fotografija i znakova. Kad bih mu pokazala fotografiju i izgovorila ime životinje, on bi samostalno pokazao naučeni znak za tu životinju. Nakon tjedan dana samostalno je uzimao fotografije i pokazivao znak za svaku određenu životinju, što je zainteresiralo i ostalu djecu i potaknulo želju za učenjem znakova. Od individualnog rada s dječakom formirao se rad s manjom skupinom djece koja su tražila znak za slike, predmete i pojave koji su im u danom trenutku zaokupljali pažnju. To je pojačavalo dječakov interes za komunikacijom putem Baby signs znakova. Budući da je pozitivno reagirao na znakovni jezik putem fotografija, počeli smo koristiti

znakove kroz svakodnevne aktivnosti (za vrijeme dnevnih obroka, zadovoljavanje fizioloških potreba, izravjanje emocionalnih stanja, u igri). Pomoću znakovnog jezika ponavljali smo već naučene pjesmice i brojalice poput: 'Kad si sretan', 'Medo Brundo', 'Boc boc', 'Išo medo', 'Mali pauk', 'Iš iš iš', 'Eci peci pec'. Trudili smo se Baby signs znakove koristiti u svim prirodnim situacijama, a dječak ih je na taj način ponavljao te potom i sam počeo koristiti.

Rezultati i zaključak

Nakon provedbe Baby signs programa uočava se napredak u djetetovom socio-emocionalnom i govorno-jezičnom razvoju. Kroz svakodnevna opažanja primijetila sam da je vedriji i veseliji, uključuje se u sve oblike igre, pa i simboličku u kojoj je bila izražena verbalna komunikacija. Pokušava izgovarati riječi, te sve više sudjeluje u glazbenim aktivnostima, čitanju slikovnica i prepričavanju slikopriča, što je prije izbjegavao. U cijelom postupku bila je vrlo važna suradnja s majkom. Svakodnevno sam s njom izmjenjivala informacije o novim znakovima koje bismo radili toga dana kako bi ih i ona mogla raditi s djetetom kod kuće, o tome što i koliko je dijete usvojilo i na čemu trebamo još poraditi. Zanimljiv je podatak kako većina roditelja prije upoznavanja s Baby signs programom smatra da program nije dobar i da će samo usporiti normalan govorno-jezični razvoj djeteta. U ovom primjeru, kao i u primjeru rada s djecom u jasličkim skupinama u našem vrtiću, definitivno se pokazao kao velika pomoć u komunikaciji i samom napretku govorno-jezičnog razvoja djece.

Literatura:

1. Acredolo, L. i Goodwyn, S.: *Znakovni jezik za bebe, Bebi signum*, 2010., Zagreb
2. Andrešić, D., Benc Štuka, N., Tambić, M., Ivanković I., Mance V., Mesec I., Gugo Crevar N.: *Kako dijete govori? Razvoj govora i jezika, najčešći poremećaji i jezično-govorne komunikacije djece predškolske dobi*, Planet Zoe, 2010., Zagreb
3. Starc, B., Čudina Obradović, M., Pleša, A., Profaca, B., Letica, M.: *Osobine i psihološki uvjeti razvoja djeteta predškolske dobi*, Golden marketing - Tehnička knjiga, 2004., Zagreb

